

# DEBRECZEN

## POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

### A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

**Közzétett árak:**  
 Helyben és postán küldve.  
 Egy évre . . . . . 10 frt.-kr.  
 Fél évre . . . . . 5 —  
 Negyed évre . . . . . 3 —  
**Egyes szám 5 Kr.**

A lap az előző évi költségvetés alapján működik. A közpénzügyi bizottság által jóváhagyott költségvetés alapján működik. A közpénzügyi bizottság által jóváhagyott költségvetés alapján működik.

**Működési hely:**  
 TUDÓSI K. LAJOS Könyv-kereskedés és kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvszerkesztésével és apóthikával együtt működik.

Hirdetési díj:  
 Helyben és postán küldve.  
 Egy évre . . . . . 10 frt.-kr.  
 Fél évre . . . . . 5 —  
 Negyed évre . . . . . 3 —

Hirdetési díj a hirdetés terjedelmétől függően. A hirdetés terjedelmétől függően. A hirdetés terjedelmétől függően.

Kéziratok vissza nem adandók.

### Isten veled!

(Bucsuás Kossuth testvérétől.)

(K. B.) Öröm-könny ragyogott szemünkben, midőn megérkezél, — a bánat könnye ragyog most szemünkben, midőn eltávozol!

Nemes hölgy, a magyar honleányok mintaképe, Isten veled!

Nem feledünk el soha! Emlékedet szívünkbe zárjuk s ezen emlék az idők távolában nem halványodik, sőt mindig fényesebben fog ragyogni lelki szemünk előtt!

Martyr vagy, kettős szeretet martyrja: a haza- és testvér-szereteté. Mindkét martýrságot nemes lélekkel viseled s a bá, mely arcodon előmlik, nem a saját gyászod kifejezése, hanem azon fájdalomé, hogy miért nem lehet e haza teljesen boldog!

Bujdosó vagy. Hazádban, melyhez gyermek- és ifju-korod emlékei kötnek, csak vendég gyanánt időzol. Igaz, hogy te vagy itt a legszeretettebb vendég, de ezen tudat nem kárpótol azon emészto fájdalomért, melyet a hontalanság keserve nyújt!

De senki se lehet teljesen hazátlan. A régi helyett, melyet elvesztettél, te is új hazát nyertél. A költők által annyiszor magasztalt Itáliának kék ege alatt, hol a narancs- és citromfa virágzik, hol a sötét olajfák s hajlongó ciprusok borulnak a temetői hantokra, hol az Alpesek hókoronás fejükkel lemosolyognak a lombard síkságra: ott leltél új hazát, mely szebb a réginiél.

De vajjon szebb-e? Költők és festők azt mondják: igen, — de a te lelked azt mondja: nem! Te előtted nincs a földnek gyönyörűbb tája Magyarországnál; egünk kekebb az olasz mennyboltozatnál, — suttogó füzek, bölíntgató akácaink, sugarfenyők szebbek a délszaki éghajlat növényeinél; a virágos kerthez hasonló lombard síkságnál szebb előtted a délibábos magyar puszta, az Alpeseknél szebbek a Kárpát ormái!

Ez a te hazád, mely szült, nevelt, — itt lakik a nemzet, melynek tagja vagy, — itt dicsérik a te anya-nyelveden az Istent! Ezt a hont szereted te igazán, — e hontért bármily messzeségből visszafaj a szíved, visszasír a lelked!

E hontért szenvedtél durva üldözést, kínos fogságot, csupán a miatt, mert

### A „DEBRECZENI” TÁRSZAJA

#### PALAIMBÓL.

I.

Borús az ég, felleg fedi mindenütt, —  
 Fátyla alul a ragyogó nap sem süt.  
 Szívetem is borítá már a bánat,  
 Eltem egén bus fellege szétáradt.

De mióta szerelmedet birhatom,  
 Kis menyecske, ragyogó, szép csillagom,  
 Lehet ború, lehet felhő mindenütt:  
 Szemedből rám szerelmenek napja süt.

II.

Kis pej lovat vettem, cifra nyergét rája,  
 Azon megyek hozzád, szívem édes párja.  
 Csókotad szomjazom,  
 Vársz-e reám vajjon,  
 Holdvilágos estén, ragyogó hajnalon ?

Akkor megyek hozzád, mikor nem vársz, meg-  
 lásd!  
 Ne tudja meg senki, hogy szeretjük egymást.  
 Ne tudja meg senki,  
 Hogy tudunk szeretni,  
 Számíthatlan csókért számtalanat fizetni.

III.

Azt ígérted, azt fogadtad szüntelen,  
 Hogy nem leszesz soha hozzám hűtelen,  
 Mégis, mégis elfeledtél engemet;  
 Örök gyászszal takartad be szívemet.

te is viselője vagy a magyar történelem legragyogóbb nevének. Börtönöd zára lehullott ugyan, de csak azért, hogy hontalanság legyen az osztály-részed!

Mily bátor lehetett az a hatalom, mely még a gyöngye nőktől is félt; mily durva lehetett az az erőszak, mely nem szegyeit ártatlan nőket bebörtönözi; mily óriási hatása lehetett a Kossuth név varázsának, hogy ennek még női tagjait is száműzte az ázsiai hordak segélyével győztes zsarnokság!

Ma is sokan rettegnek még e névtől. Rettegnek mindazok, kik a szolgáltság jármát vissza-óhajtják; rettegnek a gyávák, kik nemzetük nagy multján lelkesedni nem tudnak, kik képesek még a saját multjukat is megtagadni, csak hogy annál szelazatosabban görnyedhessenek a hatalmasok kegyéért; rettegnek az özönvíz előtti kor czopfos szörny-alakjai, kik azt hiszik, hogy az idők kerekét vissza lehet fordítani, hogy ismét a korlátlan önkény és butaság uralkodjék elevenek és holtak felett; rettegnek egy szegény, hontalan aggasztántól, kinek dicső multjánál és lánglelkénél nincs egyéb fegyvere; — de tisztelettel említek e nevet a művelt világunk szabadságért hevülő milliói, — kegyelettel és rajongással ejti ki e nevet a magyar nemzetnek minden igaz fia, mert nagyon jól érezzük, hogy nemzeti létünknek főmáradását s a népszabadság áldásait annak köszönhetjük, kit hontalanná tett ugyan egy szegénytelen törvényozik, de a kit mi szívünkbe zártunk, hogy örökre a miénk maradhasson!

Az erejével vissza-élő hatalom képes arra, hogy hallgatást parancsoljon, hisz voltak olyan idők, midőn egy névnek pusztá emlegetése is üldözést vont maga után, de a szívek mélyén élő érzelmek kiirtani földi hatalom nem képes. Az ilyen érzelmek apáról fiúra száll; az egyik nemzedék a másikat hagyja örökségül s a nemzeti kegyelet által körülvevő szent nevet dicsőítve visszhangozzák késő századok!

Hiába porlik el a név egykori viselője, maga a név örök életű marad, mint a halhatatlan eszme. Ilyen név a Kossuthé, mely úgy be van vésvé szívünkbe, hogy azt onnan sem rideg paragrafus, sem az erőszak hatalma, sem a kétségbeesett gyávák aggályai ki nem szakíthatják!

Ezt a tudatot viszi magával Kossuth

Járok kelek uttalan vad erdőben,  
 Szerencsetlen bujdosó lett belőlem.  
 Hej, de a bú vadonban is felkutat:  
 Hulló könyvem megjelöli az utat.

IV.

Ha szállhatnak, mint a madár, messze en,  
 Ott pihennek a galambom kebelén.  
 Felderülne fellegedett hajjalom,  
 Ha birhatnám, csókolhatnám  
 Az éa kedves angyalom.

Rab vagyok én, nem mehetek ő hozzá,  
 Üldözó sors éitemet megátokzá. —  
 Megátokzá, hogy nyugaimam ne legyen;  
 Epeszsze el hű szívemet  
 Ez a fájó szerelem!

Szini Péter.

### A lelencz.

— Olaszból ford: K. I. —

18. . . . .-ban történt.  
 A h . . . . . törvényszéki termet a folyton növekvő számban betöltuló hallgatóság kíváncsi tömege ugyszólván ostrom alá vette. A szándékos emberölés vádjával terhelt Amália majorosné és czinkosának: Gervasio Peretti trecollei ispán elleni büntérjárás volt napirendre tűzve.  
 A büntett annak idején mélyen megrendíté a lakosságot; és most, hogy ama komor dráma szereplői itelethozás előtt állottak, mindenki a törvényszéki terembe sietett, hogy az érdekes tárgyaláson jelen lehessen.

testvére legbecesebb emlék gyanánt, elviszi messze idegenbe, hol a hontalanság sötét éjszakáját hajnal-pirral árasztja el a kegyeletnek azon fénye, mely a magyar nemzet szívéből sugárzik!

A bucsuzás fájó perceit megédesíti az a gondolat, hogy a szerető testvér öröm-hirt viszen a turini remetelakba, melybe visszazárl a fehér szárnyu galamb, a remény olajágával!

Magyarország szebb jövőjének reménye azon érzelemben gyökerezik, melylyel a magyar nemzet a Kossuth nagy alakját körül-övezi. Benne van ezen érzelemben mindaz, a mit a magyar szív óhajt, sejt, remél, s van-e hatalom, mely a szíveknek ezen összedobbanását könnyelműen zavarni merészné?

Szállj el fehér szárnyu galamb, a remény olajágával s vidd el az örömhirt Turin városába. — Szempilláinkon ismét öröm-könny ragyog s midőn látóköriünkbel kiérsz: lelki szemünkkel követjük utadat az ajkunkra áldó szavak tolnak, szívünket delej-áramként járják át az érzelmek, lelkünk fölmagasztosul, midőn elrebegjük a bucsu-szót:

Isten veled! Isten veled!

— Belföldi hírek. A soproni magyartársaság kör elhatározta, hogy lefesteti első alapítójának: Kis János szuperintendensnek arczképet. — A kalocsai biróválasztást még e hó folyamán megfogják tartani. Vajjon lesz-e ismét vérengzés? — Honvédek gyűlése. Az 1848-49-diki honvédegyesületek országos központi bizottsága kedden ülést tartott Tisza László elnöklete alatt. A bizottság megbizta az elnököt, hogy a Budavár bevetelénél elesett honvédek sírjának fényképet nyújtsa át József főhercegnek, megköszönve ő fenségének azt a nagylelkűséget, hogy a honvédsírokat ez idén is saját költségén díszítette fel. — Az oroszok és természet-vizsgálók nagyváradi vándor-gyűlése holnap nyitják meg. — Ferdinánd bolgar fejedelem tegnap utazott át Budapestre, hol azoban hivatalos fogadtatás nem volt.

— Irányi és az állami közigazgatás. Irányi Dániel, a függetlenségi párt elnöke és vezére, az „Egyetértés” vasárnapi számában vezércikket írt az állami közigazgatásról, melynek egyik része így szól: „De egyet, a mit már beszámoló beszédemben is érintettem, ne feledjenek azok az urak, azt t. i., hogy oly életbevágó intézkedést, mely egy a nemzettel együtt századokon át fejlődött s az alkotmány egyik legerősebb biztosítékát képező intézményt eltörölni van hitvatva, csak úgy tárgyalhat és dönthet el ille-

Minden szem a mellékajtó felé irányult, melyen át a vádlottak elővezetettek. Az első padosorban lesütött szemekkel a feketebe öltözött majorosné ült. Mintául szolgálhatott volna egy lelkifurdalás megtestesülését kőbe faragni akaró szobrásznak. Oldalt a másik vádlott állt, ki az áldozata a halálos utest mérte. Egy elvetemült kinezesű, 30 év körüli egyén volt ez, oly arczifejezéssel, mely meg a nőherban is félelmet gerjesztett volna.

Vadul jártatta körül apró szemeit, s oly beayomást tett, mint egy vasrács közé zárt tigris.

Az esküdtek a terembe léptek, s ki-ki saját helyére ült, a vádlottak elé. Az esküdtek egyike, kinek őz haja és hófehér szakállá folytán annak magas életkorára lehetett következtetni, a mint a majorosné megpillantotta, megrendült és halotthalványnya lett.

— Rosszul érzi magát Prospera ur? — Igen — felelé az agg — a fejem szédül . . . bizonyára a hőség miatt s a szorult levegőtől, melyet alig bírok kiállani. Istenem, menyai nép!

— No és ha megmondodjuk, hogy a tárgyalás két, esetleg három napig fog eltartani. Ejj terhes egy tisztségünk van is ám nekünk, esküdteknek!

E közben az ügyvédek is, kezökben irat-csomókkal megérkeztek, s elfoglalták kijelölt helyüket. Amália védője egy csinos, magas homloku ifju volt, kinek ez még csak tán első tárgyalási esete lehetett, s ki már türelmetlenül várta a pillanatot, a mikor szónoklatával a hallgatóságot megindítva, az esküdtek sze-

tékesen az országgyűlés, ha az a z a z a l t a l á n o s v á l a s z t á s o k e l ő t t k é r d é s k é p p e n t e r j e s z t e t t i k a v á l a s z t ó k e l e s a j e l ö t t e k a r r a n é z v e a z e g y i k v a g y a m á s i k i r á n y b a n n y i l a t k o z v á n , a v á l a s z t ó k a s z e r i n t r u h á z á k f e l b i z a l m u k k a l v a g y u t a s i t j á k v i s z s a ö k e t , a m i n t e z t v a g y a z t a r e n d s z e r t k i v a n j á k t á m o g a t n i . E z t k ö v e t e l i a z a l k o t m á n y o s s á g f o g a l m a s e z t e l j á r á s t k ö v e t i s o k k a l k e v e s s é b b f o n t o s ü g y e k n é l i s a z a n g o l k o r m á n y . E z t v á r j u k e l m i s a m i n i s t e r i u m t ó l , h a m á r a z á l l a m o s i t á s t e r v e l e s a k u g y a n e l ő a k a r á l l a n i . M e r t a m o s t a n i k é p v i s e l ő h á z t a g j a i m é g a z o n i d ő b e n v á l a s z t a t t a k , m i k o r a k o r m á n y a z ö n k o r m á n y z a t i r e n d s z e r j a v i t á s a m e l l e t t a n n a k f e n t a r t á s á t h a n g o z t a t t a , a z á l l a m o s i t á s r a , m i k e n t a z t a k o r m á n y a k k o r i e l ő k e i i s m e t e l v e k i j e l e n t e t t e , c s a k a z o n e s e t r e f o g v á n — m é g p e d i g f á j ó s z í v v e l — h a t á r o z n i e l m a g á t , h a a z e l e t b e l e p t e t t é s m é g e s z k ö z l e n d ő j a v i t á s o k i s s i k e r t e l e n e k m a r a d n á n a k , v a g y l e g a l o b b e l é g t e l e n e k b i z o n y l a n á n a k . — A z ó t a , i g a z é s p e d i g S z i l á g y i D e z s ö n e k a k a b i n e t b e l e p e s e u t á n , T i s z a i s h o z z á j á r u l t a k ö z i g a z g a t á s á l l a m o s i t á s á n a k e s z m é j e z h e , n o h a m é g a z e m l i t t e t t e s e m é y u t á n i s e l ő s z ó r a z e l ő b b i f e l t e t e l i s m e t e l v e v o l t . A n y i a z o n b a n b i z o n y o s , h o g y a m u l t k é p v i s e l ő v á l a s z t á s o k m é g a z ö n k o r m á n y z a t f e n t a r t á s a e l v e n e j t e t t e k m e g s a n n á l f o g v a j e l e n k é p v i s e l ő h á z n e m b i r a v á l a s z t ó k t ó l o l y f e l h a t a l m a z á s s a l , a m e l y a z t a z e l l e n k e z ő d e l v m e g v a l o s i t á s á r a f e l j o g o s i t a n á . N i n c s u g y a l o s t ö r v é n y , a m e l y a t t ó l v i l á g o s a n e l t i n a n á , d e t i l t j a a z t i l y f o n t o s u j t á s n a l m a g a a z a l k o t m á n y o s s á g e l v e , l é n y e g e . S h a a z t e k i n t e t b e n e m v é v e , a k o r m á n y j a v a s l a t a i t m é g i s m á r e z e n o r s z á g g y ű l e s e l é t e r j e s z t e n e s t á r g y a l t a t n i k i v á n n á , e z á l t a l j o g o t a d n a a z ö n k o r m á n y z a t h i v e i n e k , h o g y s z á m a d é k á t a l e g v é g s ő b b a l k o t m á n y o s e s z k ö z l e l i s m e g g á t o l n i i g y e k e z z e n e k . S é n a z t h i s z e m , h o g y a f ű g g e t l e n s é g i e s 4 8 - a s p á r t n e m i s f o g n a e z e s e t b e n a l k o t m á n y v é d ő t i z t e r t ő l m e g f e l e d k e z n i .

— Külföldi hírek. Vilmos német császár hírt szerint aug. 14-én, azaz ma utazik el Oroszországba. — Helgoland szigetét, melyet a mult szombaton vettek át a németek az angoloktól, meg fogják erősíteni. — A német-cseh kiegyezés jelenlegi stádiumáról Prágából a következőket írják: Egybehangzó hírek szerint a cseh tartománygyűlés szeptember végére fog összehívani. Valószínűnek tartják, hogy a két párt előzetesen még egyszer értekezni fog, hogy a lehetséges, egyetértésre jusson. A kormány tárgyalásokra nem fog befolyást gyakorolni. Az sem valószínű, hogy újabb javaslatok fognak előterjesztetni. — A gráci magyar olvasókör feloszlása. Megirtak annak idejében, hogy a gráci magyar olvasókörnek, a Kossuthhoz intézni akart üdvözlő sürgönyt, felosztatása elrendeltetett, mi ellen a kör a belügyminiszteriumhoz felebbe-

méből könyveket csaljon ki, habár védekezésnek bűnössége, annak saját vallomása alapján, nyilvánvaló volt.

— Az ünnepi ruhába öltözött ajtonálló szokott orrhangján jelenté: — A törvényszék!

A bírák, elükön az elnökkel beléptek a tárgyalás kezdetét vette. Az ügyész a vádiratot olvasta fel, mi rémitó sokáig tartott. Az emített őz esküdt látható felindulással folyton a majorosnéra szegze tekintetét. Végre a vádlottak kihallgatására került a sor. Az első a majorosné volt.

Midőn Amália ültéből felemelkedett, mindenki lábujjhegyre állt, hogy őt jobban láthassa, s az egész hallgatóság arczám a szánaom kifejezése volt eszelhető.

Egy asszony, bármily bűnös legyen is, mégis szánakozást kelt maga iránt. De különben is e szerencsetlen teremtés bűnabán magatartása, ifjusága, szépsége, nagyban hozzájárultak, hogy mindenki megsajnálta.

Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.

— Az öreg esküdt a vádlott első szavainál összerendezte; és mintha annak hangja szívében fájdalmas emlékek visszhangját keltené, még jobban elápadt, s egész testében megremegett. Verejtéktől gyöngyöző homlokára szorítá minduntalan reszkető kezét, mintha onnan egy végzetes gondolatot akarna elűzni. Kétszer-háromszor is megkísérelte, hogy felkeljen, és a kimenésre engedélyt kérjen, de úgy tetszett neki, mintha egy felsőbb hatalom helyére szegezve, visszatartaná.



oszlopokon nyugszik; a hidak mindenike a lemagasabb észlelt árvíz színe felett 6 méter magasan fog állani. A tiszai hidnál az első mederoszlop czölöpözésének utánvérese pár hét alatt be lesz végezve; a második mederoszlopnál a szerény munka s a súlyosítás megkezdődött, s a beton réteg felett 7 méter falazat emelkedik; a harmadiknál a súlyosítás csavarok segítségével, s légnomással folyamatban van; a 4-ik oszlop alapzatából a csövek kivették s a betonozás befejeztetett. E napokban ott voltak a munkálat felülvizsgálása céljából a kereskedelmi miniszterium vasut-szakosztályából Maléter Zoltán műszaki tanácsos az egész vonalra, az ut- és középítéssel szakosztályából Éltesöt Elek és Csekély Aurél műszaki tanácsosok a Tiszahidra.

**\* Az őszi hadgyakorlat.** Lapunk tegnap számában közöltük volt, hogy mily sorrendben tartatnak meg Nagyvárad és Debreczen vidékén az őszi hadgyakorlatok. Most a „Pesti Napló” azon hirt hozza, hogy Nagyváradon oly nagy mérvű járványos betegség lépett föl a katonaságnál alkalmazásban levő lovak közt, hogy e miatt a gyakorlatok alig lesznek megtarthatók. — Ha már most a hadgyakorlat csakugyan el talál maradni: vajjon elő-e akkor király ő felsége Debreczenbe??

**\* A király születésnapján,** e hó 18-án tartandó istentiszteletre a meghívottak már elküldték. A nagytemplomban reggel 8 órakor, a róm. kath. templomban reggel 9 órakor lesz istentisztelet. Gyűlékezési hely: a „Korona”-szállóda díszterme.

**\* Debreczeni honvédek Aradon.** Az aradi vértanúk szobrának leleplezése alkalmával, f. évi okt. hó 6-án, jelen lesz Aradon a debreczeni 13 egyenruhás hoavéd is. A harcai zászlót már e hó 5-én elküldték Aradra, a kiállításra. Elküldték továbbá a honvédek avató könyvét, egy 1867-ik évi hoavéd szeptimust, Csutak Kálmán honvéd-vezéres rendjelet, és egy hoavéd hadtest pecsét-nyomóját, mely különösen azért érdekes erélye, mert hianyzik róla a korona.

**\* A debreczeni ügyelvezetőség hatásköre** Debreczen város törvényhatóságához érkezett miniszteri értesítés szerint a következő vasuti vonalakra: 1. (kizárólag) Paspók-Ladány Debreczen. M. Sziget Sókamra. 2. (kizárólag) S. A. Újhegy Királyhaza. 3. Debreczen (kizárólag) Szerencs. 4. Bátor, Munkács, Lavocze. 5. Debreczen Búd-Szent-Mihály. 6. Nyiregyháza, Mátészalka. 8. Nagy-Károly Zilah. 9. Sarmaság Szilágy Somlyó. 10. Szatmár Nagy-Bánya. 11. Taracköz Teressel patak.

**\* Közigazgatási bizottság.** Hajdu vármegye közigazgatási bizottsága kedden tartotta rendes havi ülését. Az alispáni jelentés szerint a közbiztonsági viszonyok julius havában teljesen kielégítőek voltak. Tíz esetet 17 jelentett be, e tizek nagy részben az összehordott takarmány nemek kigyulladásából eredtek. A hasznos házi állatok közt a ragadós száj- és körömfájás még mindig uralkodott. Közigazgatási ügy beérkezett 1212 db, ebből elintéztetett 1063 db; közigazgatási bizottsági ügy 152 db, ebből elintéztetett nyert 86. A t. főorvos jelentése szerint a közegészségi állapot — a tartós nagy hőség és szárazság miatt — hanyatlott. — Meghalt julius hó folyamán 399 egyén, született 498 gyermek, így a szaporodás 99 főnyi. A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint egyenes adóbeli befolyt 16,442 frt 84 kr, hadmentességi díjból 143 frt 50 kr, dohány-jövedékből 6056 frt 11 kr, ital-meresi jövedékből 10,443 frt. — A kir. ügyész jelentése szerint a h. bűzorményi fők-fogházban fogva volt 41 férfi és 8 nő. — A kir. főmérnök jelentése szerint közmunka-váltság címea befolyt 123 frt. — A kir. tanfelügyelősegnek — szünidő levéa — nem volt fontosabb jelenteni valója.

**\* A hivatás áldozata** történeti rajz nagy neptanítók jelenéből, — czime alatt Gáti György ő igen tanulságos, szomorú rajzát adja szegény neptanítók nyomorúságos helyzetének. Egy fiatal tanító történetét beszéli el a pályaválasztás kezdetétől egészen az áldozatig. Regénynek is beillik az a szomorú történet: A ifj. János tanítónak lesz; tele van lelkesedéssel, ambícióval; a köztér éni: egyetlen vágya. Állást keresve, azt olvassa a lapokban, hogy Pusztahely község tanítót keres.

— Folyamodni fog ez állásért? — kérdi egyik társa.  
— Még nem tudom, — feleli Alföldi — de valószínű, hogy folyamodom.  
— Ismeri Pusztahelyet?  
— Nem, csak annyit tudok, hogy az Alföldön van.  
— En is csak annyit tudok felőle. De se baj! Az ember a községet, melyben megtelepedik, hamar megismeri. De mi a fizetése ott a tanítónak?  
János olvasá: „Két szobából álló lakás az iskolaépületben, évi 150 frt fizetés, tűzifa, felhold kert, két hold szántó és egy hold kaszáló stb. = 300 frt.”  
Nyomorult fizetés, de Alföldi elfogadja az állást, mert nincs más választása. Ott vár hossza ideig Pusztahelyen, családát alapít és küzd, küzd a nyomorral mindaddig, míg megtörik.  
— Nizzában kellene mennie, — veti oda neki az orvos. De honnan jussom a koldus anyai pénzhez, hogy Nizzába meajen? —

El kell pusztulnia és rövid idő múltán el is pusztul.

Jeltelenül domborodik a kis sir a hivatás áldozata felett. Koldusbotra jutott özvegye és árva gyermekei mindennap könyvekkel áztatják a kicsiny dombot és némán panaszló tekintetük mintha kérdené: „Hol van a szellemi munka jutalma? Miért az áldozat?”

**\* Utazás zsandárok közt.** Ma reggel felkilenccz órákor nagy népcsovélet csinált a czegléd-utczán egy sárga-czipós, elegáns kinézésű uri ember, kit két zsandár vezetett ki az „Angol királynő” szállodából, aztán beültettek egy zárt kocsiába, mely elvágatott velök. Mindenki azt hitte, hogy ott tartóztatják le, pedig a sárga czipós ur, ki különben zsongora készítő, a két zsandár kíséretében csupán átutazott Debreczenben.

**\* Iskolai beltráfások.** A t. cz. szülék értesítettnek, hogy a helybeli ev. ref. kollégiumban a tanítóképezzéle gyakorló iskolába s az elemi iskolai osztályokba a beírás és illetégek bevétele augusztus hó 20-án d. e. 9 órakor fog kezdődni s ettől fogva szeptember 1-ő napjáig a hivatalos óra 9—12-ig leand. Debreczen 1890 aug. 13. A z i g a z g a t ó s á g.

**\* Gyászjelentés.** Özv. Szabó Józsefné sz. Varga Zsófia; József, Lajos és István, nejevel Terkovich Ilonával, fájalmás szível tudatják a kedves férj és atya néhai polgár Szabó Józsefné f. 1890. évi aug. hó 12-én, esti 9 órakor, életének 67-ik évében, hosszas szenvedés után, agyszélhűlésben történt elhunytát. A boldogultra földi részei f. hó 14-én d. u. 3 órakor, előbb darabos-utca 1054. sz. a. házánál, majd az ev. ref. nagytemplomban tartandó gyászszertartás után a várud-utczai temetőben fognak örök nyugalomra letétni. Mely végítztessegtételre rokonainkat, barátainkat és ösmerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1890. augusztus 14-én. Béke poraira!

**\* Apróságok.** Ismertető jel. Jancsi: Te, Lajcsi, nekem úgy látszott, hogy apa be van csipve. Lajcsi: „Talan veszekedett a mamával?” — Jancsi: „Nem, hanem — megcsókolta.”

Egy szalmaözvegy férj morfondirozása, míg a neje a buziási gyögyfűdörbөн van, neki a vadéglőben kell etkeznie: „Ha megmondja az ember, hogy Manchesterben egy magában 200.000.000 hajtút készítenek, évenként és ez még sem elég annak megakadályozására, hogy a haj a leveles ne essék!”

**\* Leánykerés.**  
— Hová?  
— Péazes bankárhoz.  
— Minek?  
— Leánynezőbe.  
— Melyiket kéred meg?  
— Ha jókedvében lesz, a legfiatalabbat, ha mord arcotól vág, a legidősebbel is beérem.

Ur nő (ki az utcán megy a szakácsnéjával s szemközt jön velök egy dőlczeg ezredes): Milyen fiatal tábornok?  
S z a k a c s n é: Csokolom kezit naszága, nem tábornok ez, hanem ezredes.  
Ur nő: Hoana n tudja azt maga?  
S z a k a c s n é (sértődve): Éu ne ismerem a sarzsikat!

**\* Megzavart nyugalom.**  
Fiatal ember: Kisas.zony, kegyed tönkretette nyugalomat.  
Kisas.zony: Ah, valóban?  
Fiatal ember: Komolyan; a mióta gyakrabban együtt látnak bennünket, azóta ismét remélnék, tehát alkalmatlankodni kezdenek a hitelezőim.

**\* Jó vigasztalás.** Atya: (utjából hazatérve). Miért sírsz, fiam?  
Fiu: A mama megvert!  
Atya: Na, se sírj, holnaptól kezdve majd én verlek!  
A z u t o l s ó k i v á n s á g. Pap: (egy haldoklóknak foladja az utolsó kenetét.) Nos, édes barátom, van még valami kívánsága?  
Haldokló: (halkan nyögi) Van, tisztelendő atyám.  
Pap: Csak mondja, barátom.  
Haldokló: Egészséges szeretnék lenni!

**\* A gyermek és akörte.** Anya: (a szobából távozza figyelmezteti fiacskáját) Pistikám, aztán ne vegyél ki körtét a kosárból, mert, ha én hátat fordítok és nem látalak, lát az Isten.  
Pistika: (mikor a mamája kiment, egyet kacsint a körtékre aztán fölfelé tekint): Édes jó istenkém, fordíts te is hátat!

**\* Furcsa vadászat.** Egy koczáadásznak az a szokása, hogy rettető sok vendéget csódit a vadászataira, melyen rendszeresen semmit se lőnek. Egyszerre csak beszünteti a vadászatot. Egy vendég kérdi a házi gazda felelésétől: Miért nem megy többé kedves férje vadászatra?  
— Elvettem tőle a puskát! — felel az asszony. Meguntam már ezeket a vadászotokat! Az uram nyulra megy vadászni, bakot lős majmokat hoz haza.

**\* Gyászjelentés.** Mely fájdalommal testszível tudatjuk szeretett fiunk, illetve testvérünk Eöry Lajos a debreczeni főiskola IV-ik gymnasiumi osztályu tanulójának, folyó

hó 13-án délután 5 órakor, élete 14-ik évében hosszas és súlyos betegség után történt elhunytát. Felejtethetlen halottunk földi részei, a Kis-Csapó-utczai 794 sz. háznál tartandó ima után, f. hó 15-én d. u. 3 órakor a czegléd-utczai sírkertben fognak örök nyugalomra tetetni. Mely végítztessegtételre rokonainkat és barátainkat meghívjuk. Debr., 1890. aug. 14. Eöry Sámuel, Czeglédi Cseh Ágnes, mint testülők; Eöry Mária, Eöry Kálmán, mint testülérek.

**\* Piaczi árak.** Az 1890. aug. hó 12-én megtartott hetivásárról.  
1 Mm Buza 6.20—6.00—5.80  
1 „ Kétszeres 5.40—5.30—5.20  
1 „ Rozs 5.20—5.10—5.00  
1 Mm Árpa 5.40—5.30—5.20  
1 „ Zab 6.10—6.00—5.90  
1 „ Tengeri 6.80—6.70—6.60  
1 „ Köles 5.00—4.70—4.40  
1 Zsák Burgonya 1.00  
100 kg Szalonna 45.00—44.00 43.00  
100 kg Háj 45.00—44.— 43.00

**\* Marha-kereskedők figyelme.** A temesvári 7 ik hadtest parancsnoksága a folyó évi hadgyakorlatok alkalmából szükségeset circa 100 darab vágó marha (3kör) beszerzését árlejtés után szándékozávan biztosítani, ezen körülményre oly megjegyzéssel hívjuk fel az árlejtésben résztvevő ohajtók figyelmét, miszerint az idevonatkozó közelebbi feltételek a kereskedelmi és iparkamara N-Hatvan-utca 1445 sz. a. hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Debreczen, 1890. augusztus 13. A kereskedelmi és iparkamara.

**Az ismeretlen.**  
(Mulatságos történet.)  
A Budapest és Debreczen közt közlekedő vonat másodosztályu kupéjában két utas ül. Az egyik az ifjuságaak azon első stádiumába lépett, a hol megszűnt a gyermek és kezdődik az ifju.  
Boldog kor: telve reményekkel, vágyakkal és — nagyratóró eszmékkel.  
A másik utas jó kinézésű, egészséges, piros poszgas öreg ur, deres hajjal és rövidre nyírott szakállal. Olyan szinpadí „nagybácsi” alak, kinek jóságos a szive, és duzzadt a tárczája.  
A minthogy tényleg vidéki földbirtokos is, — meglátszik az mindjárt.  
A huszonké: éves tacsókú csinos, barna fü, nyílt, rokonszenves arccsal, kandi szemekkel, s csakhamar él k társalgásba merülve találjuk őket.

— Hát öcsém hova szándékozik? — kérdi többek közt nyájasan az öreg ur.  
— Debreczenbe, urambátyám.  
— Na, ez derék, én is oda utazom. Hát aztán fiacskám, kit keres ott? — faggatja tovább humoros kíváncsisággal a „nagybácsi.”  
— Egy nagybátyámat kell meglátogatnom, a kit gyermekkorom óta nem láttam.  
— Vajjon?...  
— Igen, és a kinek most késő venségére elment az esze, mert szép fiatal feleséget vett.

Az öreg ur egyet köhintett.  
— Hogy is hívják azt az urat?  
Az ifju egy ismert nevet mondott.  
A kérdező elmosolyodott.  
— Izé... amicze, — talán bizony papucs-hós a maga bácsikája?  
— Egy ökor...  
— No, ez szép megtiszteltetés.  
— Megérdemli. Különben most egy igen fontos ügyben megyek hozzá.  
— Az „ökor”-hoz?  
— Nos... igen... megakarom „pum-poini” az öreget. — Engemet úgy is nagyon szeret.

— Hm... hátha nem szereti olyan nagyon; hátha nem is ad semmit?  
— Azt szeretném látni; — tüzéskedett a fiu — csak nem lesz olyan himpeller, hogy megtagadjon tőlem egy pár rongyos forintot. Bizony okosabb volna, ha jobban vigyázna a feleségére.  
— Miért?  
— Miért? Azért, mert az asszony hamis portéka; olyan, mint a tűz: itt is eget, ott is eget.

Az öreg ur nagyon mulatságosnak találta ezt a dolgot.  
— Ez mindenesetre szép prakszisz egy fiatal embertől, — de hát mégis, mit tud bővebbet öcsém, arról a szép asszonyról.  
A csintalan jogász fiúnak viszont nagyon tetszett az öreg vielkedése, és eltökélte magában, hogy ő most a sarvakat viselő térjeknek a diszpeldányát mutatja be, a saját nagybátyjában.  
— Mert tisztelt urambátyám nagy baklőves az, — ha egy hatvanéves ember egy olyan fiatal nőt vesz el, aki bizvást a leánya lehetne.

— De hát ha szereti az a fiatal asszony az urat?  
— Dehogy szereti!... Csak mutatja, csak teszi magát. Czirógatja, a tenyeréből eteti, és akkor csalja meg a legjobban.  
Az öreg ur fölkacagzott.  
— Ez mind rágalom is lehet...  
— De mikor már a verebek is azt csiripolják, csak az a vaksí nem veszi észre a sarvait.  
— Nem sajnálja szegényt?  
— Nem én! De meg nekem is van beleszólásom a dolgoba.  
— Mi az ördög?...  
— Igen. Most, hogy megnősült az istentelen, — kevesebb örökségre van kilátásom.

— Ugyan ugy-e?  
— Mert amegy szép vagyonkához jutottam volna a halála után.  
— Hm... hm... az ember nem hal meg olyan könnyen, senki kedvéért sem. — Hamem az már baj, hogy az az asszony közeledik.  
— Igen... az az asszony... nemcsak, hogy lóvá teszi az urat, hanem pusztítja az én vagyonomat is!  
— A „nagybácsi” jóízűen kacagott.  
— Mit nevet urambátyám? — kérde egészen meglepetve az ifju, ki azt gondolta, hogy ő most mennyire fölülteti az öreget.

— Hogyne nevetnék, mondja amaz, még egyre kacagva — mikor az „öreg” olyan „ostoba,” az unokaöcs pedig olyan „bölc.” Na, ez a kettő szépen összeillik!  
— És nevetett tovább, amint csak tudott. Még a könnyei is csorogtak.  
E pillanatban a mozdony élesen füttyentett, jelezve, hogy megérkeztek.  
Fujsza, tüsszögve robotott be a vonat a pályaházba, sűrű gözt eresztve ki magából.  
— Hát isten vele, kedves öcsém, köszönöm a mulatságot. Reméylem, találkozzunk még.  
— És ezzel gyorsan eltűnt a többi kiszálló utasok közt.

A fiatal ember is kezébe vette szerény málháját és kisetiet a pályaudvarból.  
Egy csinos urilak előtt megállott, s aztán benyitott.  
— Erre tessék tartani, erre van a nagyságos ur, — szólott egy szolgál, és ajtót nyitott.  
Az ifju belép és — a vasuti ismeretlen nnel találja magát szemközt.

Zavara határtalan.  
— Na kedves öcsém, — szorit vele kezét barátságosan a nagybácsi — isten hozott, szervusz. Soha se szegydél magad... derék gyerek vagy; ilyenekből lesznek a jó hazafiak.  
— Hanem aztán máskor ne hazudj, ha nem ismered a — nagybátyádat.

Főszerkesztő: Szinyay Gyula.  
Felelős szerkesztő: Kósa Barna.  
Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu.  
Kiadó: Kutasi Imre.

**Kunz József és Társa**  
Budapest, DEBRECZEN, Nagyvárad.  
**Vászon, készféléhennemű, Szőnyeg, Divat és rövidáru raktára.**  
**Menyasszonyi kelengyék**  
teljes kiállítás elvállaltatik.

478. v. szám.  
1890.  
**Arverési hirdetemény.**

Alólirt kiküldött végrehajttól az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-sa értelmében ezenél közhírré teszi, hogy a debreczeni kir. járásbíroság 5941/1890. P. számú végzése által Fővárosi pénzügyigazgatóság javára Goldhammer Albert ellen 100 frt — kr tőke, és eddig összesen 11 frt 20 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag felülfoglalt 975 frtra — kr-ra becsült szobabutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a [11403/1890 P. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Széchenyi u. 1773. sz. a. leendő eszközzésére 1890. év augusztu-hó 27-dik napjának délután 3 órája határidőül kintizetik és ahoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alól is eladotni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.  
Kelt Debreczenben, 1890. évi aug. hó 14. napján.

**Sugár Gyula**  
kir. bírosági végrehajttól.

